

אצילות שאין שם פרוד וקצוץ. שבראשונה נאמר בהם בנים לקדוש ברוך הוא ושכינתו, מצד יהו"ה של בריאה, שנאמר בו בראתיו וצרתיו אף עשיתיו, כגון בנים ליהו"ה של אצילות.

ובך התקיימה המצוה, שהיא מצוה על ישראל להעמיד להם מלך. זהו שכתוב, (שם י) שום תשים עליך מלך. והתקיים בך (שם) ויהי בישראל מלך, כבראשונה. וכלם מתנהגים אחריו, כמו איברים שכלם מתנהגים בתנועת הנשמה שמתפשטת על כל איבר. משום שכתר עליון אתה תהיה מעטר בו, שבו עלת העלות הוא כתר על הכל, טמיר וגנוז מבפנים ממנו. וממנו מתפשט על כל הספירות, ומסדר אותם להיות זה גדול, וזה קטן, וזה בינוני, ומנהיג אותם לרצונו ומאיר בהם, ומקשר אותם ומיחד אותם.

בכה אתה תהיה מנהיג לישראל בכל המדות הטובות שלו, ותסדר כל אחד פראוי לו - הבכור בכבודו, והצעיר כצעירותו, והבינוני כפי דרגתו. ותקשר אותם קשר אחד לאביהם שבשמים, להיות כלם בשפה ברורה, ולקדשו וליחדו בדרגה שלך, במחשבה שלך, באצילות שלך, שהתקיים בך (במדבר יא) ואצלת מן הרוח אשר עליך ושמתי עליהם. קום התעורר במצוה, להכרית זרעו של עמלק. איש אמו ואביו תיראו וגו'. מצוה זו לכבד אב ואם, שצריך בן אדם לירא מאביו ומאמו ולכבד אותם. כמו שצריך בן אדם לכבד את הקדוש ברוך הוא מלראו וגו', כך צריך לכבד את אביו ואת אמו מצד של הגוף שלו ולירא מהם, שהרי הם משתתפים עם הקדוש ברוך הוא ועושים לו גוף. והואיל והם שתפים במעשה, יהיו שתפים ביראה וכבוד.

דלית תמן פרוד וקצוץ. דבקדמיתא אתמר בהו בנין לקודשא בריה הוא ושכינתיה, מצד יהו"ה דבריאה, דאתמר ביה בראתיו וצרתיו אף עשיתיו, כגון בנים ליהו"ה דאצילות.

ובך אתקיים פקודא, דאיהי מצוה על ישראל, להעמיד עליהם מלך. הדא הוא דכתיב, (דברים י) שום תשים עליך מלך. ואתקיים בך (דברים לג) ויהי בישראל מלך, כד בקדמיתא. וכלהו מתנהגין אבתרך, כאברין דמתנהגין בלהו בתנועה דנשמטא, דאתפשטא על כל אבר. כגין דכתר עליון אנת תהא מעוטר ביה, דביה עלת העלות איהו כתר על כלא, טמיר וגניז מלגיו מניה. ומניה אתפשט על כל ספירן, ומסדר לון למהוי דא רב, ודא זעיר, ודא בינוני, ואנהיג לון לרעותיה, ונהיר בהו, ומקשר לון, ומיחד לון.

הכי אנת תהא מנהיג לישראל, בכל מדות טבין דיליה, ותסדר כל חד כדחזי ליה, הבכור בכבודו, והצעיר כצעירתו, ובינוני כפום דרגיה. ותקשר לון קשר אחד לגבי אבוהון דבשמיא. למהוי כלהו בשפה ברורה, לברכא לקודשא בריה הוא. ולקדשיה, ולייחדיה, בדרגא דילך, במחשבה דילך, באצילות דילך, דאתקיים בך (במדבר יא) ואצלת מן הרוח אשר עליך ושמתי עליהם. קום אתער בפקודא, להכרית זרעו של עמלק.

איש אמו ואביו תיראו וגו' (ויקרא ט) פקודא דא, לכבד אב ואם, דאצטריך בר נש למדחל מאבוי ומאמיה, ולאוקיר לון. כמה דאצטריך בר נש לאוקיר ליה לקודשא בריה הוא. מסטרא דרוחא דיהב בגויה. ולמדחל מניה. הכי אצטריך ליה לאוקיר לאבוי ולאמיה, מסטרא דגופא דיליה, ולמדחל מנהון, דהא אינון משתתפין בקודשא בריה הוא, ועבדי ליה גופא, והואיל ואינון שותפין בעובדא, ליהו שותפין בדהילו ויקרא.

את הקדוש ברוך הוא מצד הרוח שנתן בתוכו ולירא ממנו, כך צריך לכבד את אביו ואת אמו מצד של הגוף שלו ולירא מהם, שהרי הם משתתפים עם הקדוש ברוך הוא ועושים לו גוף. והואיל והם שתפים במעשה, יהיו שתפים ביראה וכבוד.